

РЕШЕНИЕ

№ 367

гр. Дупница, 18.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, II-РИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Маргарита Алексиева

при участието на секретаря Деа Д. И.
като разгледа докладваното от Маргарита Алексиева Административно наказателно дело № 20231510200839 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Х. А. С. с ЕГН ***** действащ чрез пълномощника си адв. К. Ч. – САК, със съдебен адрес: гр. София, ул. „Позитано“ № 39 обжалва Наказателно постановление № 23-1139-001179/22.05.2023 г., издадено от Началник сектор в ОДМВР Кюстендил, сектор Пътна полиция Кюстендил, с което на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 150 от ЗДвП.

Жалбоподателят излага доводи, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно и моли да бъде отменено. В съдебно заседание се представлява от адв. Ч., която поддържа жалбата по аргументи изложени в същата и в пледоарията по същество. Претендира присъждане на деловодни разноски.

Въззиваемата страна в съпроводителното писмо изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за потвърждаване на наказателното постановление. Ако жалбата бъде счетена за основателна и жалбоподателят претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение над минималния размер, на осн. чл. 63, ал. 4 ЗАНН прави възражение за прекомерност на същото като моли за присъждане на възнаграждение в минимален размер. С молба от 09.10.2023 г. процесуалният представител на въззиваемата страна – гл. юрисконсулт Лазов е изразил същото становище по жалбата с искане за потвърждаване на НП като правилно и законосъобразно. Поддържа и направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната

съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

На 08.05.2023 г. полицейските служители К. К. и А. Д. получили обаждане от оперативен дежурен /ОД/, че лек автомобил „М.....“ е спрял на пътя в района на с. Дяково, водачът е слязъл гол от автомобила и е махал на другите водачи. Скоро след това получили и втори сигнал, че автомобилът се движи в посока гр. София. Полицейският автопатрул се отправил към мястото и на автомагистрала „Струма“ при км 47+500 настигнали водача и спрели пред него. Поискали документите на водача и на автомобила, С. им представил личната си карта и свидетелство за регистрация, но не представил свидетелство за управление на МПС. Била направена справка с дежурния и било установено, че свидетелството за управление на МПС на водача е със статус отнето/иззето. Водачът бил неспокоен, в неадекватно състояние, на същия била направена проверка за употреба на алкохол, като резултатът от нея бил положителен. На водача бил съставен АУАН серия GA № 875339 от 08.05.2023 г. за това, че по АМ „Струма“ при км. 47+500 в посока гр. София управлява собствения си лек автомобил „М..... С.....“ с рег. № ....., без да притежава свидетелство за управление на МПС /лишен от правоуправление/, направена справка с техническо средство РСОД и ОД при РУ Дупница. Въз основа на така съставения акт е издадено атакуваното Наказателно постановление № 23-1139-001179/22.05.2023 г., издадено от Началник сектор в ОДМВР Кюстендил, сектор Пътна полиция Кюстендил, с което на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 150 от ЗДвП.

Видно от писмо рег. № 348000-1069/10.10.2023 г., изд. от Началника група КПД ГПА и справка за нарушител/водач на Х. АА.С., свидетелството за управление на МПС е отнето на 20.04.2023 г. от Отдел „Пътна полиция“ СДВР при връчването на наказателно постановление № 22-4332-024873/02.12.2022 г.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото гласни доказателствени средства, чрез разпита на свидетелите К. и Д.. Съдът направи изводите си за фактите и въз основа на приложените писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Съдът кредитира изцяло приложените писмени доказателства, тъй като те не съдържат противоречия и в своята съвкупност изграждат непротиворечиво фактите по делото. Информацията в тях се потвърждава и от показанията на разпитаните свидетели полицейски служители – актосъставителят К. и свидетелят Д.. Съдът приема с доверие заявеното от полицейските служители доколкото същите споделят добросъвестно и последователно известните им факти и обстоятелства установени при проверката. След предявяване на АУАН и двамата поддържат категорично констатациите в същия.

Съгласно така приетата фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

С оглед на така установеното, съдът сче, че жалбата е допустима. Същата е подадена в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН, от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

И в АУАН и в атакуваното НП деянието е описано по следния начин: “водачът управлява МПС без да притежава свидетелство за управление на МПС /лишен от правоуправление/“. АУАН е съставен, а НП е издадено при допуснати съществени процесуално нарушения, изразяващи се в липса на реквизити по чл. 42, т. 3 от ЗАНН и по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, както и при разминаване между фактическото описание на нарушението и дадената правна квалификация. На първо място следва да се отбележи, че както вече се посочи от фактическа страна и в АУАН и в НП нарушението е описано както, че “управлява МПС без да притежава свидетелство за управление на МПС“, така и едновременно с това че е “лишен от правоуправление“. В трайната съдебна практика е утвърдено разбирането, че правоспособността и притежаването на свидетелство за правоуправление не са идентични понятия. За да управлява МПС водачът трябва да притежава СУМПС /чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП/, което се издава от органите на МВР при наличието на предвидените в закона условия /чл. 151 и чл. 152 от ЗДвП/ и удостоверява правоспособността на водача, т.е. удостоверява, че посоченото в него лице има право да управлява МПС от съответната категория. Самата правоспособност да се извършва такава дейност, обаче не се поражда от притежаването на СУМПС, а е предпоставка за издаването му и се извежда от сложен фактически състав, визиран в чл. 150 – 152 от ЗДвП. В този смисъл водачът ще бъде неправопособен, ако по отношение на него не се е осъществил сложния фактически състав, очертан в чл. 150-152 от ЗДвП. Напълно възможно е водачът да е правоспособен, но да не притежава свидетелство за правоуправление, като това може да се дължи на различни причини - ако СУМПС е отнето по административен ред, ако СУМПС е с изтекъл срок на валидност, ако водачът е по принцип правоспособен, но не притежава СУМПС за съответната категория МПС. В тези случаи практиката е категорична, че се извършва нарушение по чл. 150а от ЗДвП, а не по чл. 150 от ЗДвП, тоест не може да се приеме, че деецът е неправопособен по смисъла на чл. 150 ЗДвП. Тези трайно утвърдени в практиката положения, получиха законодателен израз с измененията в чл. 150а ЗДвП, с ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 03.01.2018 г., след които изрично бе посочено, че в хипотезите посочени по-горе не се касае за неправопособност, а за нарушение на чл. 150а ЗДвП. В настоящия случай описаното в АУАН и НП нарушение съдържа признаци от съставите на нарушенията, както по чл. 150, така и по чл. 150а от ЗДвП, което е недопустимо и е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление. Допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила при съставяне на АУАН и при издаване на НП налагат отмяна на атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

По разноските:

На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН страните в съдебните производства имат право на разноски по реда на АПК. По този повод е направено своевременно искане от жалбоподателя за присъждане на разноски. Като съобрази разпоредбата на чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 1, при интерес до 1000 лв. - 400 лв., съдът прие, че адвокатското възнаграждение, заплатено на адв. Ч. надвишава минималния посочен в Наредбата, предвид

което направеното от въззиваемата страна възражение за прекомерност, съдът намира за основателно и ще присъди на жалбоподателя разноски за адвокат в размер на 400 лв.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 и чл. 63д от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-1139-001179/22.05.2023 г., издадено от Началник сектор в ОДМВР Кюстендил, сектор Пътна полиция Кюстендил, с което на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на Х. А. С. с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. „Позитано“ № 39 е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 150 от ЗДвП, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА ОДМВР – Кюстендил, представляван от Директора да заплати на Х. А. С. с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. „Позитано“ № 39, сумата в размер на 400 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд Кюстендил на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____